

TỔNG KẾT

Hồng “cu li” thì cũng “phổ ky”
Một đời lưu lạc chẳng ra gì
Mới đi hận nước thề rôm rả
Ở riết nợ nhà trả ly chi
Thệ hải tường đành câu tử biệt
Minh sơn chẳng đáng cuộc sinh ly
Cuối năm cuối tháng buồn nghiêng mặt
Bỏ nước yên thân một đám ly!

c h ỉ v ị k h a n h